

Asisko gutuna

2013ko Apirila. 2. printzipioa. Eguneroko bizimodua: barnerantz, umiltasuna

54. zenbakia

Asis Sarea eguneroko bizimoduan espiritualtasun frantziskotarra ezagutu edo partekatu nahi duten lagunen sare sozial irekia da.

Eguneroko albiste gordinek halako indarra duten garaiotan nola bizi gure espiritualitatea? Ez al gaude ukituegiak gure bilaketan, asaldatuegiak gure onean gauzak barnez ikusteko eta aztertzeko? Har dezagun astia krisia eta bere inguruan sortzen diren ustelkeria eta egoera ez giza-koiak sakonean ikuskatzeko eta aztertzeke. Eta Jainkoaren Espiritua errealitate horretan murgildurik barrundatzeko.

Gogoetarako gaia

Desira eta errealitatea

Aspalditik ari gara eguneroko berrietan entzuten, nola boterea agintedunek beren mesedetan erabiltzen duten; hainbat eskandalu ekonomiko, ustelkeria kasu ... datoz argitara. Guzti horrek sumindu egiten gaitu eta krisia sortzen du gizartean. Badirudi dirua eta boterea gauza direla pertsonen zintzotasuna desegiteko; baina “persona horiek” dira bide hori hautatzen dutenak, gehiago nahi dutenak, konfort eta estatusaren alde jokatzeko dutenak, beren balore, printzipio eta nortasuna aldera utziz.

Baina gizarteko testuingurua gizabanakoaren ispilu hutsa da. Neurri txikiagoan guk geuk eman diogu uneren batean lehentasuna geure burua mesedetzeari, eta honela esaten dugu: “gozoki bat, ez mingots inorentzat”. Diruak, ekonomia egonkorak ematen duen seguru sentitzeak, estatusak ematen duen onarpen sozialak, konfortak, oparotasunean bizitzeak ... balore eta printzipioak bigarren mailan jartzea dakarte. Gure giza izaera geure kristau idealaren gainetik jartzen da.

Esan zigun Jesusek ebanjelioan, “ez da morroirik, bi nagusi zerbitza ditzakeenik” eta “azkenekoak lehenengo izango dira”. Baina maita daiteke erdipurdikoa dena? Jesusek horrela egin zuen. Zergatik ez genuen maitatuak izan behar geure kaskartasunean? Baina horretarako kontuan izan behar dugu nortzuk garen, geure errealitatea, geure mugak. Ez egon kanpotik besteek gugandik espero dutenari begira, hartu bizitza geure eskutan eta ibili egian geure buruarekin.

Errealismo-krisi honetan, pertsona heldu gisa asegabe eta erdipurdiko sentitzen garen honetan, batzuk ilusioari helduta dabilta, besteak lur jota, gutxi batzuk helduz doaz ... Geure giza izaeraren jakitun garenean, geure kristau idealetik eta desiraten dugunetik zein urruti gabiltzan ikusten dugunean, errealitatea gelditzen zaigu soilik, geure errealitatea. Une horretan geure burua, benetan garenarekin, Jainkoaren eskuetan jartzea gelditzen zaigu soilik, Berari esateko: “Hemen nauzu, Jauna”.

Ebanjelioko pasartea: Mt 13, 24-30

Beste parabola bat proposatu zien Jesusek: «Jainkoaren erregetzarekin, gizon batek soroan hazi ona erein zuenean bezala gertatzen da. Etxeko denak lo zeudela, etsaiak soroan sartu eta gari artean olo gaiztoa erein zuen eta alde egin. Garia hazi eta burutu zenean, olo gaiztoa ere agertu zen. Joan ziren, orduan, morroiak etxeko nagusiari esatera: “Jauna, ez al zenuen hazi ona erein soroan? Nondik du, bada, olo gaiztoa?” Hark erantzun zien: “Etsaiaren lana da hori”. Eta morroiek: “Joango al gara olo gaiztoa biltzera?” Baina nagusiak: “Ez, ez dadila gerta olo gaiztoa biltzean garia ere ateratzea. Utzi biak batera hazten uztaeroa iritsi bitartean; orduan, igitariei esango diet: Bildu lehenik olo gaiztoa, lotu eta erre; garia, berriz, jaso nire mandiora”».

Frantziskotar espiritualtasuna

«Honela esaten zuen Frantziskok: “Has gaitezen, anaiok, Jainko Jauna zerbitzatzeko, orain arte ezer gutxi aurreratu baitugu”. Ez zuen uste helburura iritsia zenik. Berrero legendunak zerbitzatzera itzuli nahi zuen, garai batean bezala. Min hartzen zuen, zenbaitek, bere lehenengo jokabidea utziz, aurkikuntza berriak medio, hasierako xalotasuna ahaztua zuelako. Asko nahigabetzen zuen, behin bere gogo osoz goiko xedeen atzetik zebiltzanak orain beheko gauza kaskarretara makurtu izanak eta, egiazko pozbideak baztertuz, gauza arin eta baliogabeen artean askatasun hutsalaren eremuetan galdurik ibiltzeak» (1 Zel 103-104).

Frantziskok badaki ez dela helmugara iritsi, gutxi aurreratu duela. Baina bere desirak bizirik dirau: legendunak zerbitzatu, haiek errukiz tratatu, Jaunak eramana izaten utzi. Badaki gutxi aurreratu duela, baina ez du begiz galtzen hasierako deia, lehenengo aurkikuntza, lehenbiziko Jaunagana bihurtzea. Badaki ez dela helmugara iritsi, baina bidea eginez doa. Lehenengo sua galdu ahal izateak ematen dio min, eta bidea egiten joateaz konturatu beharrean noraezean ibiltzeak, garai batean heldu eta gidatu gintuen, eta oraindik ere eskutik garamatzen, Jaunagan konfiantza galdurik.

Otoitza

Ez dezadala inoiz, Jauna,
arriskuetatik libre izatea eska,
haiei aurre egitea baizik.
Ez dezadala nahi sufrimenduak niri joatea,
nire bihotzak haiek mendean hartzea baizik.
Ez dezadala aliaturik bila
bizitzako borrokaldien zelaian,
kemen gehiago, baizik, niregan.
Ez dezadala irrika

joran beldurtiaz neure salbamena,
itxaropena baizik
pazientziaz neure askatasuna konkistatzeko.
Ez nadila koldar izan, Jauna,
zure onginahia neure arrakastan nahi izanez;
baina senti dezadala zure esku euslea
neure porrotean.

R. Tagore

Gutuneko azken hitzak

“Pobreak behartsu izango al lirateke gu behar bezalakoak izango bagina?” (Concepción Arenal)

2013ko apirileko eguneroko Ebanjelioa

Egunero Ebanjelioa irakurri nahi duten lagunek, egun bakoitzari dagozkion irakurgaien arabera, hemen dauzkate martxoko erreferentzia guztiak:

1 Mt 28, 8-15	7 Jn 20, 19-31	13 Jn 6, 16-21	19 Jn 6, 52-59	25 Mk 16, 15-20
2 Jn 20, 11-18	8 Lk 1, 26-38	14 Jn 21, 1-14	20 Jn 6, 60-69	26 Mt 5, 13-16
3.Lk 24, 13-35	9 Jn 3, 5a.7b-15	15 Jn 6, 22-29	21 Jn 10, 27-30	27 Jn 14, 7-14
4 Lk 24, 35-48	10 Jn 3, 16-21	16 Jn 6, 30-35	22 Jn 10, 1-10	28 Jn 13, 31-35
5 Jn 21, 1-14	11 Jn 3, 31-36	17 Jn 6, 35-40	23 Jn 10, 22-30	29 Mt 11, 25-30
6 Mk 16, 9-15	12 Jn 6, 1-15	18 Jn 6, 44-51	24 Jn 12, 44-50	30 Jn 14, 27-31a

Geure web gunea bisitatu

www.asissarea.org

Asis Sarea

646 21 48 96